

1. Alltid andres ve og vel
aldri sparte du deg selv.
En inderlig takk fra dine kjære.
Din godhet og omsorg vi i minnet vil bære.

2. Alltid kjærlig, god og snill,
aldri deg vi glemme vil.

3. Arbeid og virke fulgte ditt liv,
aldri du kreftene sparte.
Ditt gode humør og ditt gode smil,
helt til det siste varte.

4. Borte for alltid, men allikevel nær.
Du var oss alle så inderlig kjær.
Din godhet og styrke
vil aldri bli glemt.
Innerst i hjertet har vi deg gjemt.

5. «Borte fra legemet,
hjemme hos Herren.» 2. Kor. 5,8

6. Det kom en dag en stille vind,
som strøk så ømt ditt myke kinn.
Som et lys der slukkes ut,
har din livsdag nå tatt slutt.

7. De trette lemmer har lagt seg til hvile,
de flittige hender har lagt seg til ro,
nå er du hjemme hos Jesus for evig,
bedre enn der kan du ikke bo.

8. Ditt hjerte som banket så varmt for oss alle
og øyne som lyste og strålte så ømt
har stanset og sluknet til sorg for oss alle.
Hva du har gjort skal aldri bli glemt.

9. Ditt liv du alltid bygget
på kjærlighetens grunn.
Du tenkte først på andre
helt til siste stund.

10. Du sovnet så stille
da reisen var slutt,
fra alt som deg plaget,
nå hviler du ut.
Vi unner deg hvilen,
men savner deg så.
Takk for all kjærlighet
du lot oss få.

11. Du sovnet så stille
da reisen var slutt.
Nå hviler du trygt,
du er hjemme hos Gud.

12. Du strødde roser på vår vei,
du gav og gav - og krevde ei.
Nå står vi fattige og bar
og ser hvor stor du blant oss var.

13. Du var for oss så inderlig kjær,
derfor så tung å miste.

14. Du var så full av godhet,
som du oss alle gav.
Så meningsløst for tidlig
du borte for oss var.

15. Du var så vond å miste.
Du var så god å ha.
Men alle gode minner,
kan ingen fra oss ta.

16. Du ønsket så gjerne å flytte,
endelig fikk du bud.
De jordiske klær fikk du bytte.
nå er du hjemme hos Gud.

17. Elsket og savnet.

18. Et hjerte av godhet har sluttet å slå.
En gavmild hånd har dovnet.
Vondt å miste, vondt å forstå,
men fred du fikk da du sovnet.

19. Et hjerte av godhet
har sluttet å slå.
Vi unner deg hvilen,
men savner deg så.

20. Et strevsomt liv har ebbet ut,
en flittig hånd har dovnet.
Din arbeidsdag har nå tatt slutt,
ditt gode hjerte sovnet.

21. Fra ditt liv så lett vi finner,
gode, rike, vakre minner.

22. Fra livet til døden
er veien så kort.
Vi kan ikke fatte
at du er gått bort.

23. Gjennom sorgens tåke skinner
en vakker krans av gode minner.

24. Gode venn som vandret fra oss.
Takk, ja takk for alt du gav oss.
Minnets verden lys og fager,
stråler mot oss alle dager.

25. Helt til det siste, din omsorg var stor.
Du tenkte på fuglene, blomster som gror.
Du tenkte på alle og ville dem vel.
Nå skal du hvile, for nå er det kveld.

26. Helt uten frykt
så du lys fra en lykt,
så du skinn fra et
strålende hjem.
Leia den var klar,
da du kjære far
satte kurs mot himmelen.

27. Herren gir oss mange goder
her i livet om igjen,
Men han gir oss kun en moder,
henne får vi ei igjen.

28. Hjemmet du vernet så trofast og sterkt,
hverdagens strev var ditt krevende verk.
Ømhet og troskap du stilt flettet inn,
minnet om deg lever dypt i vårt sinn.

29. Hjertet som banket for andre,
for alltid har stilnet av.
To flittige hender er foldet
som aldri tok, men gav.

30. Hva du led det ingen visste,
stille selv du smerten bar.
Tapper var du til det siste.
takk for alt du for oss var.

31. Hvor salig da den,
som når alt farer hen,
har Jesus og himmelen igjen!

32. Høyt er du elsket – dypt er du savnet.

33. I hjertet vårt vi deg vil minnes,
få som far i verden finnes.

34. Ikke en spurv til jorden,
uten at Gud det vet.
Ikke en sjel mot døden,
uten hans kjærlighet.

35. Ingen er med oss for alltid,
tiden forsvinner så fort.
Men minnene får vi beholde,
til lindring når savnet er stort.

36. I sorg ved din bære vi sammen står
og takker for alt gjennom mange år
dypt i hjertet vi minnene gjemmer
og deg kjære vi aldri glemmer.

37. I vårt hjerte, i vårt sinn,
er du alltid lukket inn.

38. Jeg er i Herrens hender
når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner,
fra Han jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånede,
Han gir meg trøst i sinn.
Og glemt er ve og vånede,
på vei til himlen inn.

39. «Jeg er oppstandelsen og livet.
Den som tror på meg, skal leve
om han enn dør.» Joh. 11,25

40. Kjære er minnene.

41. Kjære mor/far, vårt hjerte
er så fylt av takk til deg.
Vi som aldri kunne fatte
hva det var å miste deg.

42. Midt i nattens mørke blinker
som et fyrlys Jesu navn
og hver hjelpeløs seiler vinker
inn til frelsens trygge havn.

43. Minnet ditt har tusen små trekk.
Dager og år kan ikke viskes vekk.
Ømhet og godhet du stadig flettet inn.
Trådene vevde du dypt i våre sinn.

44. Snill og god du var til det siste,
derfor så inderlig tung å miste.

45. Stille du sovnet inn fra verden,
gode minner du oss gav.
Tårefylte øyne, følger deg på ferden.
Takk for kjærlighet og for den du var.

46. Stille du vandret, stille du led,
hvil nå i fred.

47. Stille kom døden,
den kom som en venn,
tok mor/far ved hånede,
og førte henne/ham hjem.

48. Stille lukket du ditt øye,
i fra sorg og savn og møye.

49. Stille og god du har vært her i livet.
Stille og rolig i fra oss du gikk.
Takk kjære mor/far/, for alt du har givet.
Vakkert og lyst skal ditt minne forbli.

50. Stille suser trærne
rundt hjemmet du elsket.
Farvel nikker blomstene
du vernet så tro.
Takk kvitrer fuglene
du var så glad i.
Mildt hvisker vinden:
"sov nå i ro".

51. Så kom dagen og siste timen,
livets vei til ende var.
Takk for dager, takk for minner.
Takk for alt du for oss var.

52. Så lukker vi deg i våre hjerter inn
og gjemmer deg innerst inne.
Der skal du alltid bo i våre sinn,
som et kjært og dyrebart minne.

53. Så tomt og stille det blir her hjemme
når den man elsket forlatt oss har
ei mere høre din kjære stemme
takk for alt du for oss var.

54. Takk for alle gode minner,
selv i sorgen lyset skinner.

55. Takk for alt.

56. Takk for alt du for meg var.
Takk, når vi nå avskjed tar.

57. Takk for alt du for oss var,
takk for lyse, gode minner.
Kjærlig trygghet du oss gav,
ingen slik på jord vi finner.

58. Takk for din kjærleik så stor,
for varme og gode ord.
Takk for dei lune smila,
me ynskjer deg fred og kvila.

59. Takk for din kjærlige omsorg for oss alle.

60. Takk for gode minner, kjære mor/far

61. Tungt å se i unge år
friske roser falle
tungt å miste dem som var
så avholdt av oss alle.

62. Velsignet være ditt minne.

63. Verdig du gikk gjennom livet,
var trofast, ærlig og snill.
For alt du var for oss alle, kjære mor,
vi minnes og takke vil.

64. Vi møtes igjen.

65. Vår alles kjæreste er gått bort.
Livet ditt ble så alt for kort.
Uten deg vil dagene bli harde.
Men de gode minnene vil vi trygt bevare.
